

Kanne 28.2.2022 – Kremer v. komissio

(Asia T-110/22)

(2022/C 158/17)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset*Kantaja:* Christiane Kremer (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat D. Grisay ja A. Ansay)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kumoamiskanne/sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskeva kanne täyttää tutkittavaksi ottamisen edellytykset,
- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja siten
  - ensisijaisesti
    - toteamaan, että kumoamiskanne on perusteltu ja että nimittävän viranomaisen 24.2.2022 päivätty päätös tutkimatta jättämisestä on pätemätön, koska
      - henkilöstösääntöjen 77 artikla ja henkilöstösääntöjen liitteessä VIII oleva 11 artikla, joihin kantajalle annettu vahvistamista koskeva ilmoitus perustuu, ovat lainvastaisia,
      - komissio on laiminlyönyt huolenpitovelvollisuutensa, kun kantajalle ei ehdotettu vahvistamista koskevassa ilmoituksessa niiden eläkeoikeuksien palauttamista, joita unionin toimivaltainen viranomainen ei ole laskenut,
      - komissio on loukannut yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita, kun kantajalle ei ehdotettu vahvistamista koskevassa ilmoituksessa niiden eläkeoikeuksien palauttamista, joita unionin toimivaltainen viranomainen ei ole laskenut,
    - ja palauttamaan asiakirjat nimittävälle viranomaiselle kantajalle palautettavan määrän määrittämiseksi,
  - toissijaisesti
    - toteamaan, että perusteettomaan etuun perustuva korvauskanne on perusteltu, koska kantaja on menettänyt määrän, joka vastaa hänen kansalliseen eläkejärjestelmään perustuvia eläkeoikeuksiaan, joita unionin toimivaltainen viranomainen ei ole ottanut huomioon ja jotka ovat vastaavasti kartuttaneet unionin eläkerahastoa,
    - velvoittamaan komission korvaamaan kantajalle aiheutuneen taloudellisen vahingon, jonka määräksi on kanteen jättämispäivänä arvioitu 55 401,07 euroa,
  - velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 77 artiklan 1 kohtaa ja henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohtaa koskevaan lainvastaisuusväitteeseen. Kantaja väittää, että kyseisten säännösten mukaan virkamiehen on tehtävä päätös kansallisessa järjestelmässä kertyneiden eläkeoikeuksien siirtämisestä unionin eläkerahastoon kymmenen vuoden kuluessa siitä, kun hän aloitti unionin toimielimen palveluksessa. Tällaisen siirron suorittanut virkamies voi kuitenkin vasta eläkkeelle siirtyessään asianmukaisesti arvioida mahdollisen siirtonsa laajuutta erityisesti sen säännön vuoksi, jonka mukaan eläkkeen määrä voi olla korkeintaan 70 prosenttia. Kantaja päättelee tästä, että kyseinen sääntö johtaa syrjintäkiellon periaatteen vastaisesti erilaiseen kohteluun sellaiseen virkamieheen nähden, joka on tehnyt koko uransa unionin järjestelmässä.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu henkilöstösääntöjen 24 artiklassa säädettyjen huolenpito- ja avustamisvelvollisuuden rikkomiseen. Kantaja väittää, että siirtäessään eläkeoikeutensa kansallisesta järjestelmästä unionin eläkerahastoon virkamiehet saavat yleensä komissiolta taulukon, josta ilmenee, ovatko he oikeutettuja palautukseen, joka vastaa alkuperäiseen kansalliseen järjestelmään maksettujen määrien, joita ei ole laskettu unionin eläkejärjestelmässä, vakuutusmatemaattista arvoa, jota ei ole hyvitetty. Lisäksi palauttamien tapahtuu yleensä ilman rajoituksia tai erityisiä toimia. Kantaja väittää kuitenkin, että hän ei ole saanut tällaista taulukkoa eikä palautusta.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteiden loukkaamiseen. Kantaja katsoo, että tiettyjen virkamiesten välillä on syrjintää, jota ei voida perustella objektiivisella perusteella, koska joillekin virkamiehille myönnetään palautus eläkeoikeuksien siirtämisen yhteydessä, kun taas toisille ei sitä myönnetä.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun syntymiseen, koska unioni on saanut perusteetonta etua kantajan kustannuksella.

Kanne 28.2.2022 – Baert v. komissio

(Asia T-111/22)

(2022/C 158/18)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Rhonny Baert (Deinze, Belgia) (edustajat: asianajajat D. Grisay ja A. Ansay)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kumoamiskanteen/sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevan kanteen vastaan
- toteamaan sen täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytykset, ja siten
  - ensisijaisesti
    - hyväksymään kumoamiskanne ja toteamaan, että nimittävän viranomaisen 28.2.2021 tekemä implisiittinen kielteinen päätös ja komission 21.12.2016 tekemä päätös (vahvistuspäätös) ovat mitättömiä siitä syystä, että
      - henkilöstösääntöjen 77 artikla ja henkilöstösääntöjen liitteessä VIII oleva 11 artikla, johon 21.12.2016 tehty vahvistuspäätös perustuu, ovat lainvastaisia
      - Euroopan komissio laiminlöi huolenpitovelvoitteensa, koska se ei ehdottanut kantajalle 21.12.2016 tehdyssä vahvistuspäätöksessä sellaisten eläkeoikeuksien, joita toimivaltainen unionin viranomainen ei lukenut kantajan hyväksi, palauttamista
      - Euroopan komissio loukkasi yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita, koska se ei ehdottanut kantajalle 21.12.2016 tehdyssä vahvistuspäätöksessä sellaisten eläkeoikeuksien, joita toimivaltainen unionin viranomainen ei lukenut kantajan hyväksi, palauttamista
    - ja palauttamaan asian nimittävälle viranomaiselle, jotta tämä voi määrittää kantajalle palautettavan määrän
  - toissijaisesti
    - hyväksymään perusteettomaan etuun perustuvan korvauskanteen sillä perusteella, että kantaja menetti niiden kansalliseen eläkejärjestelmäänsä maksamiensa eläkemaksujen määrän, joita toimivaltainen unionin viranomainen ei lukenut hänen hyväkseen ja jotka vastaavasti kasvattivat Euroopan unionin eläkekassaa
    - velvoittamaan komission korvaamaan kantajan kärsimän taloudellisen vahingon, jonka määräksi kanteen nostamisajankohtana arvioidaan 31 066,80 euroa pääomana tai vähintään 39,18 prosenttia komission 1.2.2017 jälkeen saamista kuukausimaksuista, lisättyinä samalla prosenttiosuudella tulevista maksueristä